

Motion till riksdagen 2018/19:294

av **Linda Westerlund Snecker m.fl. (V)**

Brottslighet riktad mot välfärden

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten att avkriminalisera vissa bidragsbrott och i stället införa administrativa sanktionsavgifter och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda hur en ny revisionsplikt kan utformas för mindre aktiebolag och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med en ny uppdaterad strategi mot ekonomisk brottslighet och tillkännager detta för regeringen.

2 Inledning

Vänsterpartiet vill ha en generell och stark välfärd som är till för alla. Det är med en stark välfärd samhället kan stävja brottslighet, skapa en bra skola och sjukvård och ge förutsättningar för alla att leva ett liv i trygghet. Därför är det viktigt att välfärden är välorganiserad, demokratiskt styrd och rättssäker. Välfärdssamhället ska omfördela resurser från rik till fattig, mellan olika faser i livet och olika delar av Sverige. Vi prioriterar människors behov framför privata vinstintressen. Offentliga medel ska därför användas till just den verksamhet de är avsedda för.

Välfärden har under en lång tid genomgått stora förändringar genom de omfattande privatiseringar som genomförts. Under 1990-talet genomfördes förändringar av de nationella regelverken samt förändringar i kommuners och landstings organisationer i syfte att underlätta för privata aktörer inom välfärdsområdena. Sedan dess har ytterligare förändringar gjorts och antalet privata aktörer inom välfärdsområdena har ökat kraftigt. I dag finns ett mycket stort antal offentligt finansierade privata aktörer inom de flesta välfärdsområden och offentlig upphandling har en stor påverkan på samhällsekonomin. Staten, landstingen och kommunerna köper allt från kontorsmaterial, idrottsarenor och konsulttjänster till sjukvård och omsorg. Det finns bra förutsättningar att skapa goda affärer och samtidigt bidra till en hållbar utveckling och säkra en god konkurrens på marknaden. De storskaliga privatiseringarna har dock

också gjort välfärden mer sårbar och till en måltavla för oseriösa företagare och ekonomisk brottslighet.

Utmärkande för välfärdsbrotten är att de riktar sig mot regler som helt och hållet är ett resultat av välfärdspolitiska reformer. Det handlar om ett storskaligt svindleri med allmänna medel som drabbar oss alla. I praktiken innebär välfärdsbrottens skador, både ekonomiskt och framför allt i tilliten till välfärdssystemet, att dörren kan öppnas för kraftiga förändringar av välfärden. Det sannolika är att det då handlar om försämringar. En försämrad välfärd kommer att drabba och slå hårdast mot dem som är sämst lottade. För Vänsterpartiet är det viktigt att dagens välfärdssystem inte urholkas än mer, utan att det istället förstärks. Att stoppa höga vinstuttag i välfärden är en viktig del i detta. Att förebygga, motverka och beivra välfärdsbrotten en annan. Dessvärre röstade de borgerliga partierna tillsammans med SD emot regeringens och Vänsterpartiets förslag om att begränsa vinsterna i välfärden (prop. 2017/18:159 Tillstånd att ta emot offentlig finansiering inom socialtjänsten, assistansersättningen och skollagsreglerad verksamhet, se bet. 2017/18:FiU44). Vi anser att obegränsade vinstuttag i välfärden medför att pengar som avsatts för skola, vård och omsorg i stället används till annat och att detta ökar risken för att oseriösa aktörer genom bedrägerier eller andra former av kriminalitet försöker tillskansa sig medel som är avsedda för välfärden. Dessutom undermineras välfärdens legitimitet. Genom att införa en reglering av vinsterna menar vi att förtroendet för de privata aktörer som är där för verksamhetens skull och tilltron till välfärdssystemet i stort kan stärkas. För Vänsterpartiet framstår det som inkonsekvent att de borgerliga partierna och SD som när det gäller alla annan brottslighet verkar för strängare straff väljer att bortse från ekonomisk brottslighet riktad mot välfärden som utförs med företag som brottsverktyg.

Ekonomisk brottslighet är ett allvarligt samhällsproblem och spänner från brott som begås av oaktsamhet till planerade upplägg med vinningssyfte. Årligen undandras samhället stora summor i skatter och avgifter, pengar utbetalas till personer och företag på felaktiga grunder och seriösa företagare tvingas konkurrera på en snedvriden marknad där de normala marknadskrafterna har satts ur spel. Vi vill se enkla och tydliga regelverk, framförallt på upphandlingsområdet, som stänger dörren för skattefusk, felaktiga utbetalningar och svartjobb samt gör det lätt att göra rätt både för det allmänna och för företagen. Ordning och reda, kollektivavtal och schysta villkor gynnar de företagare som gör rätt för sig.

Ekobrottsmyndigheten anger i sin lägesrapport för 2016 att myndigheten under flera års tid sett en utveckling där företag i allt större utsträckning utnyttjas som brottsverktyg, då grovt kriminella startar företag vars enda affärsidé vilar på att begå ekonomisk brottslighet och att gränsen mellan den kriminella världen och det etablerade näringslivet alltmer tycks suddas ut. Det finns även företag med en seriös verksamhet i grunden men där uppsåtliga brott har begåtts av olika anledningar.

Skälen till att företag är intressanta brottsverktyg är flera. Ett företag öppnar upp nya brottsarenor och erbjuder en legitim fasad att dölja verksamheten bakom samt möjlighet att tvätta brottsvinster. Ett företag kan utnyttjas för att begära återbetalning av moms och ersättning från den statliga lönegarantin. Med ett företag som fasad kan kriminella personer delta i offentlig upphandling av varor och tjänster. Aktiebolag är den mest gynnsamma företagsformen då företag ska användas som brottsverktyg.

Ekobrottsmyndigheten visar i sin rapport Effekter på den ekonomiska brottsligheten efter avskaffandet av revisionsplikten för mindre bolag (2016) att av 100 nya företag som startas i Sverige tros sju vara skapade enbart i syfte att begå brott. Ett vanligt

upplägg är att ta över ett bolag med gott renommé och hög kreditvärdighet, beställa mängder av varor på kredit och/eller ställa ut blufffakturor, varefter företaget plundras, försätts i konkurs och avslutningsvis – för att klämma ut det sista – ansöker om statlig lönegaranti. Även missbruk av anställningsstöd i olika former är vanligt förekommande. När myndigheter och fordringsägare börjar ana oråd möts de i bästa fall av en målvakt. Gemensamt för huvudmännen är att de som regel inte är registrerade som formella företrädare i bolagets styrelse, utan använder målvakter, bulvaner, fiktiva personer och alias för att distansera sig från brotten. Detta filter minskar risken att någon upptäcker de verkliga huvudmännen. Ett skäl till att ekobrott i allt större utsträckning attraherar grovt kriminella personer är att denna brottskategori generellt sett innebär relativt liten risk, låga straff och stora brottsvinster. Bilden av att företag allt oftare används för att begå brott mot staten, andra företag och enskilda personer bekräftas av den myndighetsgemensamma lägesbilden av organiserad brottslighet som presenterades 2017.

2.1 Offentlig upphandling

Offentlig upphandling är en lagreglerad process inom offentlig sektor som leder till köp av varor, tjänster och byggentreprenader. Reglerna om offentlig upphandling är avsedda att ge alla företag samma chans att sälja sina varor och tjänster, men också att säkerställa att anbudsgivarna klarar de krav som uppställs av upphandlaren. I princip omfattas alla avtal med ekonomiska villkor av upphandlingsreglerna. Värdet på den offentliga upphandlingen i Sverige var ca 642 miljarder kronor 2015. Det motsvarar drygt en sjättedel av Sveriges BNP. Omfattningen gör det särskilt viktigt att säkerställa att de lagar och regler som finns följs och att de aktörer som vinner upphandlingarna är seriösa. Allmänna medel ska användas på ett förnuftigt sätt och inte gå till oseriösa aktörer som tillskansat sig konkurrensfördelar genom fusk eller brottslig verksamhet.

Myndigheter är skyldiga att följa ett detaljerat regelverk när de ska ingå avtal. Till skillnad från privata inköpare kan offentliga upphandlare inte förlita sig på sitt kontaktnät eller andra aktörers uppfattningar som grund för att utesluta en viss anbudsgivare. Den upphandlande myndigheten har dock möjlighet att kontrollera att anbudsgivaren exempelvis har fullgjort sina skyldigheter vad gäller betalning av skatter och sociala avgifter genom att begära intyg från behöriga myndigheter. Ett företag kan dock inte garanteras vara seriöst enbart baserat på ett högt betyg från ett kreditvärderingsinstitut eller att Skatteverket eller Kronofogdemyndigheten inte har anmärkningar på företaget. Även i de fall den upphandlande myndigheten genomför en enligt reglerna korrekt upphandling med en till synes seriös aktör kan således upphandlingen ändå ha lett till att avtal tecknats med en oseriös aktör som har tillskansat sig konkurrensfördelar genom fusk eller brottslig verksamhet. Det är inte osannolikt att en sådan aktör sedan fortsätter sin brottsliga verksamhet och gör det på det allmännas bekostnad. Det kan även hända saker under avtalsperiodens gång som gör att ett seriöst företag exempelvis genom överlåtelse till ny ägare övergår till att bli mindre seriöst och används som ett brottsverktyg.

Företag som vinner upphandlingar på låga anbud för ett kriminellt syfte slår ut företag som lägger seriösa anbud med seriösa kostnadsbilder. Hemtjänsthärvan i Södertälje är ett exempel där en offentlig upphandling legat till grund för ekonomisk brottslighet. Företaget i fråga deltog i en offentlig upphandling där det visserligen uppställdes vissa krav för att bli godkänd som hemtjänstutövare, men där företaget

vilseledde kommunen på ett flertal punkter, bl.a. i fråga om vilken utbildning personalen hade. Företaget tecknade avtal med kommunen på falska grunder och fakturerade sedan kommunen på flera miljoner. Ett annat exempel är assistanshärvan, också den i Södertälje, där ett assistansbolag lurade Försäkringskassan på närmare 30 miljoner kronor genom att kvittera ut ersättning för arbete som aldrig utfördes. Bedrägerierna innebar att flera personer med funktionsnedsättning som hade rätt till personlig assistans lämnades ensamma och utan hjälp, samtidigt som assistansbolaget fick miljonbelopp för tjänster som inte utfördes.

Dessa fall och en rad andra kunde genom myndighetsgemensamma insatser mellan Södertälje kommun, polisen, kronofogden, Ekobrottsmyndigheten och Tullverket upptäckas och ledde sedermera till fällande domar. Fallen i Södertälje är några av flera liknande härvor som nystats upp den senaste tiden. Hur många liknande exempel som finns men som ännu inte upptäckts går det bara att spekulera i.

De näringsidkare som genom statlig finansiering exempelvis tillhandahåller assistanstjänster eller uppbär lönebidrag eller anställningsstöd har anförtratts viktiga samhällsuppgifter, vilka är särskilt allvarliga att missbruka. Den centrala och viktiga roll som företagen har i fråga om dessa typer av ersättningar motiverar skarpa åtgärder för att få bort de oseriösa och kriminella aktörerna, såväl för välfärdssystemens upprätthållande som för den enskilde personens del som är i behov av exempelvis assistans.

2.2 En svårutredd brottslighet

Brott som begås i näringsverksamhet kan många gånger vara svårutredda och ofta använder den organiserade brottsligheten frekvent olika företagsformer som fasader för en eller flera brottsliga verksamheter. Företagen används sällan enbart för välfärdsbrott, utan det finns också ofta inslag av skatte- och bokföringsbrott.

Vid traditionell brottslighet är det som regel sällan någon tvekan om att ett brott har begåtts, utan frågan handlar vanligen om vem som kan misstänkas för brottet. Vid ekonomisk brottslighet kan det däremot förhålla sig på motsatt sätt. Det finns ofta en person som kan knytas till den gärning som ifrågasätts men den avgörande frågan är om gärningen verkligen utgör ett brott. Något som kännetecknar ekonomiska brott är nämligen att straffansvaret i stor utsträckning är direkt beroende av civilrättsliga eller skatterättsliga regler. Att skilja lagligt från olagligt kan i motsats till vad som normalt är fallet vid traditionell brottslighet vara mycket svårt. Särskilt svårt är det att upptäcka de som begår brott med hjälp av företag.

2.3 Stoppa brottsligheten mot välfärden

För att kunna förebygga, upptäcka och lagföra välfärdsbrott behöver det införas effektivare kontrollmekanismer, lagstiftning och tillsyn. Krav på kassaregister, månadsrapporter och bankregister är bra. Vidare behöver myndigheterna kunna dela information – på ett för den personliga integriteten rättssäkert sätt – mellan varandra. Om en myndighet exempelvis upptäcker brott mot en annan myndighet ska det vara möjligt att lämna vidare denna information. Möjligheten att besluta om näringsförbud kan och bör användas i större utsträckning än vad som sker i dag. Åtgärder för att minska missbruket av falska identiteter och felaktiga intyg behöver vidtas. Likaså

behöver förutsättningarna för en mer välavvägd inhämtning och kontroll av lämnade uppgifter hos de utbetalande aktörerna bli bättre. I dag är det relativt enkelt att få

F-skattsedel, det behöver övervägas om det ska vara så även fortsättningsvis. Vi anser att det åtminstone bör införas rättsliga möjligheter att återkalla en F-skattsedel. Bolagsverket, vars uppdrag i huvudsak handlar om att sköta registrering och tillhandahålla service till företag, bör få ett bredare uppdrag som även inkluderar en brottsförebyggande del.

2.4 Prioritera de grova välfärdsbrotten

Frågor som rör bl.a. välfärdsbrottslighet, offentlig upphandling och de regelverk som rör offentlig finansiering av privat utförda välfärdstjänster har varit föremål för flera statliga utredningar, se exempelvis Ordning och reda i välfärden (SOU 2016:78), Kvalificerad välfärdsbrottslighet – förebygga, förhindra, upptäcka och beivra (SOU 2017:37) samt Kvalitet i välfärden – bättre upphandling och uppföljning (SOU 2017:38).

Ett par av utredningarna har lett till propositioner där Vänsterpartiet har reserverat sig i utskottet för regeringens förslag (se bet. 2017/18:FiU43, 2017/18:FiU44). Utredningen som syftar till att motverka välfärdsbrottslighet (SOU 2017:37) har dock ännu inte lett till några större åtgärder från regeringens sida.

Vidare har bidragsbrottslagen utvärderats i SOU 2018:14 Bidragsbrott och underrättelseskyldighet vid felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen – en utvärdering. I utredningen föreslås bl.a. att bidragsbrottslagens tillämpningsområde utvidgas till att även omfatta sådant ekonomiskt stöd som beslutas av Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen eller kommunen och som avser viss enskild person men inte betalas ut till den enskilde och att maximistrafvet för grovt bidragsbrott ska skärpas till fängelse i sex år. Utredningen är för närvarande på remiss. Bidragsbrottslagen gäller i dag bidrag, ersättningar, pensioner och lån för personligt ändamål (ekonomiska förmåner) som enligt lag eller förordning beslutas av Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten, Centrala studiestödsnämnden, Migrationsverket, Arbetsförmedlingen, kommunerna eller arbetslöshetskassorna. Den som lämnar oriktiga uppgifter eller inte anmäler ändrade förhållanden som hen är skyldig att anmäla kan dömas för bidragsbrott till fängelse. Vid brott av normalgraden är fängelsestrafvet högst två år och vid grovt brott högst fyra år.

Vänsterpartiet anser att det är viktigt att beivra alla sorters fusk med ersättningar och bidrag från vårt gemensamma välfärdssystem. Vi vill dock ytterligare prioritera de brott mot välfärden som begås genom att använda företag som brottsverktyg. Vi är därför positiva till att utredningen av bidragsbrottslagen (SOU 2018:14) föreslår ändringar som innebär att straffansvar enligt bidragsbrottslagen kan komma att träffa en företrädare för ett företag som lämnar oriktiga uppgifter eller inte anmäler ändrade förhållanden till Arbetsförmedlingen eller Försäkringskassan. Då utredningen för närvarande är ute på remiss lägger vi inget förslag i denna del utan avvaktar en proposition från regeringen.

Ekobrottsmyndigheten tar i sitt remissvar på betänkandet Kvalificerad välfärdsbrottslighet –förebygga, förhindra, upptäcka och beivra (SOU 2017:37) upp att ett alternativ som inte analyserats av utredningen vore att avkriminalisera vissa av bidragsbrotten och i stället låta de utbetalande myndigheterna få möjligheter att ålägga administrativa sanktioner. Polis och åklagare skulle då kunna fokusera på de grövre

bidragsbrotten. Ekobrottsmyndigheten hänvisar till utredningen Sanktionsavgifter på trygghetsområdet (SOU 2011:3) där ett förslag om sanktionssystem finns.

Vänsterpartiet anser i likhet med Ekobrottsmyndigheten att en avkriminalisering av vissa bidragsbrott (av normalgraden eller ringa) i kombination med införandet av ett system med administrativa sanktioner för de berörda myndigheterna skulle leda till att polis och åklagare kan prioritera de grövre brotten där även fall där företag används som brottsverktyg ingår.

Regeringen bör därför utreda möjligheten att avkriminalisera vissa bidragsbrott och i stället införa administrativa sanktionsavgifter. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

2.5 Minskad kontroll leder till ökad brottslighet

Under alliansregeringens styre mellan 2006 och 2014 genomfördes en rad olika åtgärder som sades skulle underlätta företagandet. Kravet på revisionsplikt i små aktiebolag slopades, det blev enklare att skaffa F-skattsedel liksom att senarelägga bokföringen samtidigt som kravet på aktiekapital halverades till 50 000 kronor. Efter det har de borgerliga partierna tillsammans med SD röstat igenom ett tillkännagivande i riksdagen om att kravet på aktiekapital i privata aktiebolag ska sänkas till 25 000 kr (bet. 2016/17:CU6). Dessutom såg den tidigare alliansregeringen till att stoppa införandet av månadsrapportering av anställdas löneuppgifter till Skatteverket vilket är en enkel och avgörande rutin för att hindra dräneringen av välfärdssystemen. Den borgerliga entreprenörspolitiken innebar kort sagt att det visserligen blev något lättare att starta företag, men de reformer inom välfärdssektorn som genomfördes saknade tillräckliga kontroll- och tillsynsmekanismer för att stävja missbruk av systemen. Det har av allt att döma bidragit till en ökad utsatthet för Sverige som välfärdsstat och till att en i allt högre grad organiserad och systematisk kriminalitet kan kopplas till oseriösa företag, där företaget används som ett brottsverktyg för att oriktigt tillskansa sig medel från det allmänna.

2.5.1 Revisionsplikt för mindre aktiebolag

På initiativ av den borgerliga regeringen avskaffades 2010 revisionsplikten för mindre aktiebolag. Lagändringen innebär att revisionen blev frivillig för de aktiebolag som inte överstiger vissa gränsvärden. Ekobrottsmyndigheten har granskat effekterna av den slopade revisionsplikten. I rapporten Effekter på den ekonomiska brottsligheten efter avskaffandet av revisionsplikten för mindre aktiebolag från 2016, framgår att knappt hälften av de granskade bolagen bedöms ha använts som brottsverktyg samt att de aktiebolag som av sagt sig revision och valt bort revisor är överrepresenterade när det gäller planerad ekonomisk brottslighet. Risken att sådana bolag används som brottsverktyg är större eftersom insyn saknas. Ekobrottsmyndigheten ser samma mönster 2017. Förekomsten av bolagshärvor där målvakter används som ett filter mot den verkliga huvudmannen är vanligt förekommande i de ärenden som utreds. Inte sällan förekommer olika brottstyper, t.ex. bokföringsbrott, skattebrott och penningtvätt, i samma utredning. Även Riksrevisionens rapport Avskaffandet av revisionsplikten för mindre bolag (2017) visar att intentionerna med reformen i stort har uteblivit förutom när det gäller ökad valfrihet och den direkta besparing på revisorsarvodet som berörda aktiebolag gjort. Många aktiebolag har valt bort revision men de har inte haft högre

tillväxt, snarare tvärtom. Lönsamheten i dessa bolag har heller inte blivit bättre. Samtidigt har flera negativa konsekvenser blivit verklighet. Bolag som valt bort revision betalar mindre i bolagsskatt, som en följd av lägre tillväxt, vilket kan bero på att de i större utsträckning redovisar lägre ekonomisk aktivitet för att krympa sin vinst för att undkomma skatt. Reformen har också enligt Riksrevisionen försvårat arbetet mot ekonomisk brottslighet. En annan negativ konsekvens är att antalet felsummeringar i årsredovisningarna ökat. De berörda myndigheterna har dessvärre inte kunnat kompensera för reformens icke önskvärda konsekvenser. Riksrevisionen anser att revisionsplikten för små aktiebolag bör återinföras.

Riksdagen har granskat regeringens skrivelse som handlar om Riksrevisionens granskning av reformen av revisionsplikten. Civilutskottet instämde i regeringens bedömning att det i nuläget inte finns tillräckliga skäl för att verka för att återinföra revisionsplikten för små aktiebolag (bet. 2017/18:CU37). Vänsterpartiet ställde sig dock i ett särskilt yttrande bakom Riksrevisionens rekommendation om att återinföra revisionsplikten för små aktiebolag. Tidigare de borgerliga partierna tillsammans med SD i riksdagen röstat för ett tillkännagivande om att regeringen bör ta initiativ till att överväga om fler företag kan undantas från revisionsplikten. Vänsterpartiet reserverade sig i civilutskottet tillsammans med S och MP (bet. 2016/17:CU6). Om EU:s minimikrav följs skulle det innebära att omkring 325 000 aktiebolag, eller 97 procent av det totala antalet aktiebolag, skulle undantas från revisionsplikt. De bestämmelser som gäller i Sverige sedan 2010 innebär i stället att omkring 72 procent av aktiebolagen undantas från revisionsplikten. För Vänsterpartiet är det uppenbart att de borgerliga partierna tillsammans med SD helt bortser från sambandet mellan minskad kontroll och ökad brottslighet på det aktuella området.

Vänsterpartiet delar Riksrevisionens ställningstagande att revisionsplikten bör återinföras som en brottsförebyggande åtgärd. En alternativ administrativ åtgärd som Ekobrottsmyndigheten föreslår i den ovan nämnda rapporten (2016) är att se över aktiebolagslagens regler för revision och undersöka möjligheterna att införa ett krav på extern kontroll av en auktoriserad redovisningskonsult för de aktiebolag som inte omfattas av revisionsplikten och som valt bort revisorn. Redovisningskonsulter är dessutom också anmälningspliktiga enligt penningtvättslagen. Så utöver en möjlighet att förhindra och upptäcka ekonomisk brottslighet och utnyttjande av välfärdssystemen så skulle också möjligheten att skydda samhället från penningtvätt och finansiering av terrorism öka.

Regeringen bör därför utreda hur en ny revisionsplikt kan utformas för mindre aktiebolag. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

2.6 Strategi mot ekonomisk brottslighet

Det har nu gått mer än 20 år sedan ett antal omfattande initiativ togs mot den ekonomiska brottsligheten. Regeringens strategi för samlade åtgärder mot ekobrott (skr. 1994/95:217) ledde till inrättandet av såväl Ekobrottsmyndigheten som utredningsenheter för skattebrott på Skatteverket.

Mycket har hänt sedan dess, brottsligheten har förändrats och förfinats, internet har gett helt nya möjligheter till snabb kommunikation och ekonomiska transaktioner och en ny välfärdsmodell via new public management med köp- och säljstrategier inom välfärden har etablerats. Den ekonomiska brottslingen har anpassat sig och utnyttjat luckor i lagen och en naiv politisk inställning till att välfärdens service kunde utföras av

den som kunde göra det till lägsta pris. Det har lett till underbud i offentliga upphandlingar, oseriösa företag och fusk med anställningar. Därför behövs det en ny strategi mot ekonomisk brottslighet. År 1994 var ledorden för strategin förstärkta skattekontroller, gemensamma kontrollaktioner från myndigheter, snabbare brottsutredningar och intern- och affärskontroll inom näringslivet. Det är nu dags att 2018 uppdatera denna strategi.

Regeringen bör återkomma med en ny uppdaterad strategi mot ekonomisk brottslighet. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Linda Westerlund Snecker (V)

Momodou Malcolm Jallow (V)

Karin Rågsjö (V)

Jon Thorbjörnson (V)

Vasiliki Tsouplaki (V)

Maj Karlsson (V)

Mia Sydow Mölleby (V)

Jessica Thunander (V)

Jessica Wetterling (V)